

घृतं दुहाना विश्वतः प्रपीता यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥४०॥

उषोदेवत्या त्रिष्टुप् । उपसः सदैव सदाकालं नोऽस्मानुहन्तु विपाशयन्तु अज्ञानलक्षणं पाशं मोचयन्तु उही विपाशे । किम्भूता उपसः अश्ववतीः अश्ववत्यः गोमतीः गोमत्यः वीरवतीः वीरवत्यः भद्राः भन्दिनीयाः कल्याणवृषाः घृतमवश्यायजलं दुहानाः क्षरत्यः विश्वतः सर्वतः प्रपीताः धर्मार्थकामैराप्यायिताः प्यायः पी-
अदेशः । एवं परोक्षं प्रार्थ्य प्रत्यक्षमाह दे उपसः यूयं स्वस्तिभिः अविनाशैः सदा नोऽस्मान्पात पालयत ॥४०॥

V. पूषन्तव व्रते वयं न रिष्येम कदा चन । स्तोतारस्तद्भु स्मसि ॥४१॥

हे पौल्यौ गायत्रीत्रिष्टुभौ । हे पूषन् तव व्रते कर्मणि वर्तमाना वयं कदा चन कदापि न रिष्येम न विनश्येम । किं च इह कर्मणि ते तव स्तोतारः स्तु-
तिकर्तारः स्मसि भवामः इदन्तो मसि ॥४१॥

पथस्पथः परिपतिं वचस्या कामेन कृतोऽभ्यानउर्कम् ।

स नो रासहुरुधश्चन्द्राया धियं-धियं सीषधाति प्र पूषा ॥४२॥

यः पूषा अर्कं देवमभ्यानह अभिव्याप्नोति किम्भूतः कामेन काम्यतऽइति कामं तेन वाञ्छितेन वचस्या वचसा वेदोक्तेन कृतः अभिमुखीकृतः । किम्भूतमर्कम् पथस्पथः मार्गस्य-मार्गस्य सर्वेषां मार्गाणां परिपतिमधिपतिं स्वामिनम् । सः पूषा नोऽस्मभ्यं शुरुधः शुचं रुन्धन्ति वर्णनाशाः पृषोदरादित्वात् शोकनाशकराणि साधनानि रासत् ददातु लिङ्गव्यत्ययः किम्भूताः शुरुधः चन्द्रायाः चन्द्रमाह्लादकमग्रं यासां ताः साधने कृते आह्लादो भवति । पुनः पूषा धियं-धियं कर्माणि सर्वाणि प्रसीषधाति प्रकर्षेण साधयतु ॥ पथस्पथः धियं-धियमिति नित्यवीप्सयोरिति [पा० ङ. १.४.] द्विवम् । वचस्या विभक्तेर्यदेशः । आनह व्याप्तिकर्मसु दशस्वयं पठितः [निघ० २.१८.] । सीषधाति साध संसिद्धौ शपः शुश्रहान्दसः द्विवम् स्तेतोऽडाटौ तुजादीनां दीर्घाभ्यासस्य उपधाह्रस्वश्रहान्दसः ॥४२॥

त्रीणि पदा विचक्रमे विलुर्गीपा अदाभ्यः । अतो धर्माणि धारयन् ॥४३॥